

Příloha č. 1.

IPA

Pracovala jsem pět let jako třídní učitelka v preprimárním vzdělávacím zařízení. Jsem si vědoma, že moje personální propojenost s prostředím výzkumu má vliv na způsob pozorování během výzkumu. „*V IPA je tedy vliv výzkumníka v procesu výzkumu opakovaně reflektován, aby nepřevládá nad zkušeností respondentů.*“ (Gulová, Šíp, 2013, s. 107) Tento vliv nelze plně eliminovat, jediné, co výzkumník může v takovém případě učinit, je si tuto situaci uvědomovat.

Při své práci jsem se setkávala, s agresivními projevy dětí, tedy i v době mimo provádění výzkumu. Na základě toho jsem byla vnímavější k projevům agrese, které byly nápadnější. Chlapci se častěji projevují spontánněji, a tudíž jsou jejich projevy více viditelné. Jako učitelka jsem tedy musela řešit mnohem častěji obecně problémy s chlapci než s děvčaty, tedy i své pozorování jsem více zaměřovala tímto směrem, např. i všechny tři kazuistiky jsou zpracované u chlapců. Tuto skutečnost si uvědomuji, nicméně práce není zaměřena na genderové rozdíly, tudíž nelze k výsledkům přihlížet, tak, že chování chlapců je agresivnější.